

עין משפט
גד מצאה

[illegible]

מוס' ד"י הזקן

[illegible][illegible]

ים דקסער וכות הוא לו ולא ע"י עמנו דגכי כפך
כי שטר לית ליה גיטו וידו נזקין כחמד דקדמתי אף
זון כפך אלמנה בתריחיהו אית ליה ע"י עמנו לא
לזו כפך פין ע"י עמנו בין ע"י אחרים ע"י
לעבד ע"י אחרים
שטר בין ע"י עמנו
ק"ל גיטו וידו נזקין
נזק ליה והוא דלא
הו"ס דקדמתי רבי
הוא אכל רישא הכי
לז' מאיר אף כפך
בין לעבד ויש ע"י
לו וכל שכן שטר
הוא מכלל מחלוקות ואמר
כפך בין ע"י אחרים
ובשטר ע"י אחרים
וירי שמעון וס'
כפך ע"י עמנו
דכפך בשטר דלין
חד א"כ הא דקיימא
אזליס כחמד יחידא
בדפדפיין הילכך ליכא
כדדפדפיין דרישא
ורחיה ויפסל חזאן
ש מחלוקות דילמא
דמחתיין רש"א
היינו אף ע"י עמנו
ואזליס אחרים דוקא
וידו נזקין כחמד
כדי מאיר וז' וז'
יש לומר א' גרסינן
ע"ן כן אלמור אז'
ולא ע"י עמנו על
מחלוקות דכר עד"כ
דמחתי' דהא אמרי
י' עמנו ואלפסיס
ז"ל ע"י עמנו
דרש"א כדאיתא
(דק י: ד) דלמרי אז'
א' ופסל ליה אלמא
ליה כחמד וזון
קרי ליה חמסין
דכפך פליגי עליה
שיש שלש מחלוקות
עשה שיהי דבכ'
מפרשים דהא

[illegible][illegible]

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

לר' שמעון בן אלעזר. דאמח
שליח לקבל גיטיו: כאשכא ד
לן (לקמן דף מא.). מושלחה
דקאמח על ידי אחריס: או

בְּכַנְיָה מִהוּ שֶׁשֶׁעָשָׂה
וְכִיּוֹן דְּגַמַּר לָהּ לֵאמֹר
אֵשֶׁת דְּרֵאִי הִיא מִצִּי
מִצִּי מִשְׁוִי עֲבַד
שְׁלִיחַ נָמִי לֹא מִצִּי
פֶּשְׁטָא ⁽⁶⁾ לֵאמֹר לֵא
וְאֵל דְּרֵאִי רַב הוּנָא
הִנֵּנִי ⁽⁷⁾ שְׁלֹחִי דִּרְחֵמְנָא
שְׁלֹחִי דִּירֵן נִינְהוּ
מִצִּינַן עֲבַדִּין וְאִינְהוּ
בְּרֵא דְרֵאִי לֹא מִצִּי
מִשְׁוִי וְלֹא הִיא
תִּקְרַבּוּת כֻּלָּה עֲבַד
אִין הִדְרִים שֶׁעֲבַד
מִיד רַבּוֹ שֶׁל חֲבִירוֹ
וְלִכְלֵד שִׁינְהָ הִרְחַם

מאיר קמפילני דר' מאיר
בבלא רבו יואין קנין
סברי יש קנין לעבד
שה בלא בעלה אמר
בולי עלמא יאין קנין
קנין לאשה בלא
ינין יאראקני ליה אחר
שאין לרכב רשות בו
קני קני קני קני קני
מנת לא כלום אקמי
דאמר ליה על מנת
אלעזר אמר כל כי
לא פליגי ידקני עבד
סקינן בגון דאקני ליה
על מנת שתנא בו
מזד ליה קני קני עבד
על מנת לא כלום
דידדיה נמי הא
דראא ארבי ליה
מאיר ארבי מאיר

קבלתו או לא דכי לא חיל ל' ו' לך וקבל גיטי שמה מיה' עון בן אלעזר בשטר ע"י א' הו' לו יכול לקבל גיטו שלא ממתי קבלתו או דילמא לאו ומשון בן אלעזר כיון דלחור' דא' גיטו מעשה שלוחת' דא' גיטו מדר הנאם מן הכסן (ג) עון הכי מה שלחוי דא' וימר' דהם הכי קמיעינא *א' לומר דלחוריה דגמרי' מן הכסן מקריבין שלא לדעת א' ועד כפי ששקריה שלא

ככה כר' מאיר דאן קנין
ליה על מנת שאין לרנך רש
וא' דנדרים (דף פס.) דמנן ה
לא יהא לנעקן רשות בהן א
ך פיק אבל אי אמר לה מה
(שמעתי דבר כר"מ וקיימא
חשיל משמע דהלכה כרבי

הואיל ותשיית חפציו היא חחת שבע וארון וכי איל עים היר כמתנה לאחיו למחיות וסתכל על שבעדו מעליו, כי עבד וסתכל והואיל והתנה בנפשו ברשות אדון לא נקב אדון, כמי שחיים הרים והררף, והי יודע וסתכל אשה מאיר [אדריס] ורבנן [אדריס]. לוי אשה קאמר דינים

אדריס צ"ל ולעזר המדיד ונאה מחמת בריה על נדום שם ודריס [דריס] וויית

עבד אינו מקבל גיטו עבד מהו שיפעה
ו. ועושה שליח לקבלה כחשק דנפקא
ביתו מלמד שהשעה עושה שליח והיטו
למלאו כו. ועי' אחרים דקאמר שזכה
לו רבו גיטו על ידי אחרים או שה
עושה שלא מדעתו: גמר לה לה
חאשה. ועושה שליח: בני כהני.
לענין הקרבה קרבנות: שנוי
דרחמנא נינוס. ולא שנוי דידן
ומפאק מניה למודר הנאה מסכן
שהסכן מותר להקריב קרבנותיו והא
מילתא איבעיא לן בגמרא: בפרק
אין בין המודר (דף נ"א): והא
עבד כו'. והכי יליף רב הונא משה
טעמא היתר בהקרבה למודר הנאה:
בפורס קרבנות. שיהיו הן עובדים
אל העבודה: שייך בנינוין. אם אינו
מקבל גיטו משום דלא יאמר הא גיט
ממשות רבו מקבל הוא גט לחבירו
שאינו עבדו של רבו אלא של איש
אחר דכל יאמר הגט לרשות שאינו
שלו: דכל לא מיד רבו שלו. ר"ח
רבי שמואל כ"א איש אחר: ר"ח

דלמך בכסף ע"י אחרים סבר אי
קנין לעבד בלא רבו אם נתנו לו
במתנה וזה בו רבו הילכך אש"י
דבזי בכסף משל אחרים אי אפשר
שקנינו הוא ואתן לרבו: ורש"י סביר
יש קנין. אם נתנו לו מתנה סביר
ודעת אחרת מקנהו ונתן זה לא גמר
בלבו שיהיה בו הרב הלא דעבד
ומפריק ביה על ידי עממו: קנין
דאשה ובעלה צלמא ליטריטאל לא
ואשה כי עבד הואיל ובעלה וזאי
במעשה ידיה ובמציאותה ובי היכי
דלמיני לענין מתנה עבדא איכא
למשמע דה"ל כמתנה: דר"ע אי
קנין. אי היכי ליה טעמה: אש"י ליה
סנאה. דמעיקרא אדעתא דתנאה
אקניא: לא כלום אמר ליה. דכיון
דקנה עבד קנה רבו: שטאל בו
לחירות. שמתניהו לרבוך בפדיון:
אין

אלא ערל מנת שחצא בו
ורמי דרבנן אדרבנן דתניא
אין
בגל גיטו ובא ומקבלו פשיטא לן דמהני
ברע לפי שבא מטעם שליחות: ואי לא
ריס בצורה שליחות קאמר כלומר תריך
מטעמו כל זמן שאינו מוחה ולמד דא
בצורה שליחות קאמר דלא דמי לאשה
אלא מצי מקבלו עליה נמי לא מצי לשויי
רב הונא הני בריי' שילוח דרחמנא
השכחן מוחל להקריב קרבנותיו מימה
ומנה הוו או לשויי דידן ולא איפשיטא
הוא בכמה דוכתי דלא סימפשיטא אלא
הי הכי לשויי דרחמנא דוקא ויטו
עליה: אשויי דרחמנא סימפשיטא ויטו
עליה דהעליל:

ועבד בלא רבו ואין קיין לנשה בלא
 זו דמשמע אבל אי אמר ליה על מנת
 המדיר (ו) חתנו הנאה ממנו והוא רוצה
 זה מה שאם נושא ונותנת לפיך וקאמר
 חתני תעשי קני יסודן בעל וסודאל אמר
 לן (בסודות דף ט:): הילכתא כוותיה דרב
 אמר דהא רב קאי כוותיה וכוותי ע"כ
 אליבא

וּמִצֵּא שֶׁהַמִּתְחָה הָיָה לַעֲבֹדוֹ שִׁיעוּשׁ מִן הַשֶּׁמֶן
וְעַל שִׁמְרוֹ לֹא עָלָה מִן שֶׁחֶזֶק בְּלִי חַיִּירוֹת, וְהָיָה לִדְרֹא
עַל אֵל הַקֵּנָה לְשִׁבְרוֹ לֵב, וְהִלְכָתָּה כְּשִׁמְרוֹ לֵב לִדְרֹא
מִן מִתְחָה מִן שִׁמְרוֹ לַעֲבֹד עַל מִן שֶׁחֶזֶק בְּלִי חַיִּירוֹת
שֶׁהָיָה בְּיָדָם, וְהָיָה עַל הַשִּׁתּוּק כֹּחַ בְּנִירוֹם שֶׁכָּתוּב
שֶׁהָיָה בְּהַעֲלֵ אִינוֹ עוֹמֵד כֹּחַ אֲלֵל מִלִּירוֹת כֹּחַ שֶׁכָּתוּב
וְעוֹ מוֹחִים כְּשֶׁחֶזֶק מִן שֶׁחֶזֶק בְּלִי חַיִּירוֹת פְּלִי וְשִׁמְעִי
עַל כִּדְבָרִי עַל הַשִּׁתּוּק שֶׁכָּתוּב הָיָה אֲדִי לַעֲבֹד לֹא
פֶּסַח כְּשִׁמְרוֹ לַעֲבֹד, וְעַיִן גֵּרָם אֵל שֶׁכָּתוּב דָּגִם
וְהָיָה אֲדִי וְעַיִן גֵּרָם וְעַיִן גֵּרָם כְּשֶׁכָּתוּב לַעֲבֹד

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תום' ר"ה ראב"ד וכו' וי"ל
ראויהיה דגם' וכו' בלין של
הגאון מוהר"י ז"ל ועוד
כמוסות ד' מד ע"א מד"ה
והלכתא ולקמן דף פה ע"א
מד"ה ואם נתן ובר"ן נדריס ד'
עב ע"א ד"ה ולענין הלכה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' הדר פשטא גמיר לה;
(ב) תוב' ד"ה (נע"ה) ר'
שמעון וטר' יר' שמעון ב"א
סכר לה כר"מ: (ג) ד"ה יר'
אלעזר וטר' המדיר את חתני
וטר' אומר לה לבתו הדר:

מוסף ראשי

הנבא במסוף המסכת

מוסף תוספות

הוֹבֵא בְּסוּף הַמִּסְכָּת

מ' ר"י הזקן (המשפחה)

לחירות פליגי הילכך מתגי

לא כ"ר מרדכי מקומקום
ובן יצחק, ומה שאמר נחשאת
עוונותי לפניך לא יורק, ובי
עוונות אפילו הם שחצתי ע'
כן לא כ"ר בעל הדר ליהיה
שמי לא אקני לה לאלה של
שחצתי ע' ע' ע' ע' ע' ע'
ופרש לה וזכר כן לה לא
היה כן הנה ופסחה וזה
שלא כן לה מתנה מחוללת
לא שחצתי כן בה שחצתי
והמתנה כן בה המתנה
כשחצתי ע' המתנה שמי
לא מתנה מחוללת אפילו
ע' מתה שאין לעבדך רשע
היה כן הנה וזה ופסחה
לאחר. איבם מאן ארס
מורה הנה מאשה לארס
היה (נחשאת) ארס ארס
לעבדך לעשות חפצה, הילכך
לא כן לה מצד שרואי חתח
בעל הארס ארס הנה חתח
עצמה, לא בעבד רבקה לה
לעשות לה ארס חתח לעשות
חפצה, משל אשכנזי (אשכנז)
[אחלה] משל אדון כן אדון
המתנה לעולם הדור הקנה
לעבד, וארס ארס ע' ע'
המתנה כן ארס ארס

ה' הולך כי איל קני קנה עבד
יה לא אקני ליה עד שיצא בהן
הוא. ודעת הרי"ם שאין הפרש
בזה [און] מה שחרצה לעשות ולא
פלא והדקדק כמו שכתבנו, וזכר
נו כפי מציאת האשה. ורמזי דר'
ן מהא דר' אלעזר בין כעבד בין
אזרי אלא כעבד
הרי"ף חסד נשמואל ע"ה ועי'
המ"ב. ורש"י ורשב"א נתנו